

Zpět

Žatec

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III - Číslo 33-34

V Žatci 1. září 1948

Cena 4 Kčs

Sklizíme chmel

Chmel — vzácná rostlina našich polí — který s oblibou a pravem nazýváme zeleným zlatem — dozrál v celé výrobní oblasti žatecké, a tisíce pilných a pracovitých rukou česačů zajišťují jeho rychlou sklizeň.

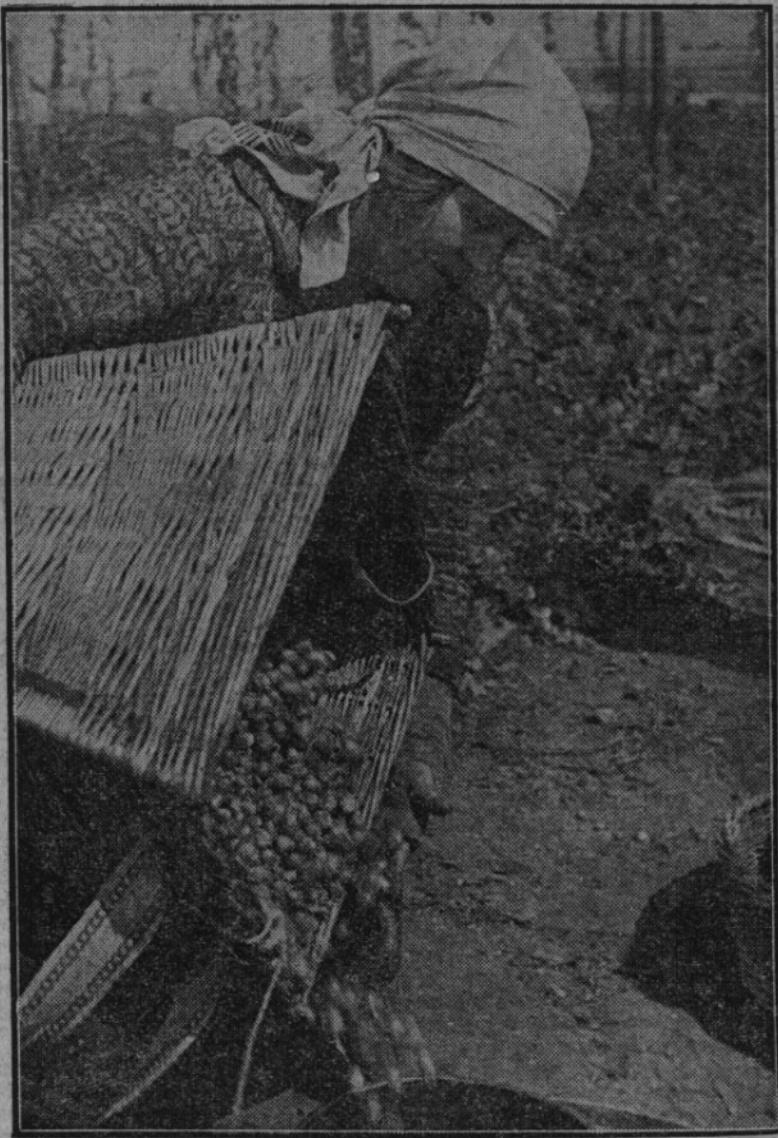
Zatecko ožilo vzhruchem intensivní, radostné a užitečné práce, jejímž doprovodem je píseň a smích mladých česačů, kteří s chutí a cílevědomě přispívají svým dílem v celonárodním snažení o zvýšení životní úrovně a vytvoření těch nejlepších podmínek pro další vývoj a rozkvět republiky.

Tak vypadá dnes zevní strana našeho „chmelového problému“ a fak se jeví téměř, kdo tu to záležitost sleduje jen povrchně s hlediska pořeb dneška. Ti, kdo jsou bezprostředně na této záležitosti zainteresováni, a to jsou především pěstitelé z řad volyňských Čechů, kteří nikdy nebrali a nechlejí brát věci jen povrchně, vidí a pacifují prakticky složitost a naléhavost správného řešení otázky dalšího vývoje v pěstování chmele. Považujeme proto za účelné upozornit právě nyní, kdy se sklizeň chmele stala otázkou dne, na některé skutečnosti, které bude třeba mít stále na zřeteli, aby bylo zabráněno even-tuálním zbylečným ztrátám a škodám.

O významu chmele, který je našim velmi cenným a hledaným vývozním zbožím a jehož prodej nám zajišťuje ročně na říči čtvrti miliardy korun v devírách, bylo již hodně napsáno. Mnohem méně se však piše a uvažuje o tom, jaké obtíže a překážky se staví v cestu pěstitelům — ačkoliv jsou to problémy velmi vážné a důležité, před nimiž ne můžeme a nesmíme zavírat oči.

Je nesporné, že chceme-li udržet své privilegované postavení ve výrobě chmele, musíme ji stále zvyšovat a zdokonalovat. Nesmíme ani na okamžik zapomínat na světovou konkurenici, hlavně německou, která se bude jistě všemi silami snažit připravit nás o tuto naši výhodu. Nesmíme si proto zakrývat skutečnost, že naše chmelnice, kterým během války byla věnována jen minimální pozornost, jsou staré, zanedbané a že velmi nutně polřebejší, aby byly postupně všechny v době co nejkratší obnoveny.

Je sice pravda, že kvalita žateckého chmele je nesporná, ale na druhé straně hektarový výnos je mnohon menší, než ve všech jiných výrobních oblas-

Usměvavé tváře česáčů a kvalitní chmel v nůžích jsou také jedním z mnoha důkazů o tom, že nás čeká radostná budoucnost.

tech v cizině. Nesmíme být proto překvapeni, bude-li cizina nabízet na světových trzích svůj chmel za cenu třeba trojnásobně nižší, než je cena našeho chmele.

Také otázka velmi značných zařizo-

vacích a výrobních nákladů by se měla stát předmětem úvah kompetenčních činitelů, poněvadž za všech výše uvedených podmínek a okolností by se pěstování chmele mohlo stát během několika let nerentabilním. (Pokr. na str. 5.)

Na chmelu u volyňských Čechů

Za slunečního srpnového jitra odvázel rakovnický „motoráček“ skupinu sokolských dorostenek a sester z Rakovnice do Pšovky u Rakovníka ke sklizni chmele. Jeli jsme nabídnout svou skromnou pomoc rolníkovi v osvobozeném pohraničí. Nás zaměstnával Václav Kučera, volyňský Čech, si toho plně zasloužil. Pomohli jsme mu loni, jely jsme k němu letos a pojedeme rády i příště.

Obec Pšovky, která jest většinou osídlena volyňskými krajany, působi spořádaným a milým dojměm. Pole jsou vzorně obdělána, úroda svezena, ze dvorů a stodol slyší tempo práce zemědělského venkova. Milí a usměvaví lidé vítají tě na prahu svého nového domova. V srdci je ti milo, pojedavat tě hřeje vědomí, že pomáháš dobrým českým duším, které za poslední války tolik vytrpely. Z očí těchto usměvavých lidí zírá dobrata a lásku k české hroude, stará slovenská pohostinnost a upřímnost. Překvapuje nás, že všichni členové rodiny od nejmladší trileté Milušky až po sedivého 80letého staríka mluví bezvadnou materštinou. Celá ta generace Kučerova rodu je vychována v polských nebo ruských školách. Na naši zvědavou otázku odpovídají: „Doma jsme byli vychováni česky a tak vedeni i svoje děti.“

Cistota a spořádanost obydli té utvrdí, že jsi v prostředí milé české domácnosti.

Stravování i ubytování naše je velmi dobré. Všude ochota a milý úměv. Za veselého zpěvu a smichu, které jsou domovem v sokolské rodině, ubíhá rychle čas. Za vydatné pomoci kralovických a pražských česačů se sklizeň rychle chýlí ke konci. Poslední chmelová tyčka. Tu musí porazit podle staré tradice sám hospodář. A pak! Vyzdobené koně, veselé vlažici lábory, harmonikář s houslistou a česači tvorí dokonalý rámec závěrečné slavnosti. Chmelový věneček je předávan hodopáři a hospodyně Kučerova statku. Pak nastává veselé zakončení chmelové sklizeň, „dočesná“. Při hostině, kde se cítí jako na veselce, se pronáší veselé i vážné přípity. Při járem zvuku harmoniky a houslí si veselé skočí na mlatě ve stodole, provedeš hospodáře, zapíváš a loučíš se.

Nerady, opravdu nerady opouštíme statek volyňského krajana, zahraničního vojina Svobodové armády, dobrého Čecha Kučery. Loučíš se stisknutím pravice — v očích máš slzy. Ano, slzy radosti — to proto, že česká půda se vrátila opět do rukou pracovitých českých rolníků, kteří k nám přišli se srdcem v dlaních, budovat, tvořit a orat tu rodnou českou brázdu.

Děkujeme vám za to, volyňští Čechové — buďte nám vítáni a šťastní v nových domovech své rodné české země!

M. Lukešová.

Chmel dozrál

Naše zelené zlato dozrálo a jeho sklizeň je v plném proudu. I když počasí letos v pravý čas nesloužilo — při květu zima a pak sucho — sklizeň bude nad očekávání dobrá. Tak jako pěstitel chmele, tak se též připravilo na sklizeň družstvo pěstitelů. Ceny jsou již stanoveny, a tak za cent žateckého chmele je stanovena cena 5.000 Kčs. Ovšem to záleží na jakosti, správnosti sklizení a sušení. Loňského roku vznikla špatným sušením chmele ztráta 10 milionů Kčs. Proto věnujte velkou pozornost správnemu sušení, neb může se stát, že letos ztráta špatným sušením ponese pěstitel. Jak jsem se zmínil o cenách, v žatecké oblasti se bude za cent chmele platit 4.000 až 5.000 Kčs, v oblasti roudnické a ústecké 3.800 až 4.800 Kčs a v oblasti tržické a dubské 3.600 až 4.600 Kčs. Rozdíl 1.000 Kčs vyjadřuje rozdíl v jakosti chmele. Družstvo pěstitelů chmele ručí za spravedlivé ohodnocení, kterému budou nadto přitomni pozorovatelé ze zástupců pěstitelů samých. V případě neshody rozchoduje s konečnou platností bonitační komise, jmenovanou ministerstvem výroby. Družstvo pěstitelů chmele v Záteci převzalo v rámci nové úpravy našeho chmelářského hospodářství také nové úkoly. Jediným úkolem v dřívější organizaci byl jen výkup chmele od pěstitelů. Nyní družstvo pěstitelů bude také skladovat, přebalovat a konservovat chmel a navíc pak do oboru jeho působnosti bude spadat odbyt chmele domácím spotřebitelům, to jest všem pivovarům. Aby mohlo všem těmto úkolům dostat, převzalo od Kumulativy 18 skladišť a řadu kancelářských místností, jakož i většinu zaměstnanců.

Družstvo pěstitelů chmele upozor-

ňuje všechny pěstitely, že nebude letos rozesílat formuláře tiskopisů pro poskytování záloh na sklizňové výlohy pěstitelů. Na poradě peněžních zástupců bylo usneseno, že lidové peněžní ústavy budou poskytovati zálohy tak jako dříve. Pěstitel chmele pokud potřebuje zálohy ke krytí výloh se sklizní chmele, obrátí se jako v minulých letech na svůj peněžní ústav, s nímž jsou ve spojení. Pokud pak jde o nové osidlence, na ten peněžní ústav, od něhož čerpají úver se zárukou Národního pozemkového fondu. No, a nebylo by to ani člé, kdyby nebyla dočasná. Celá chmelářská oblast se připravuje na radostnou dočasnost, která se bude konat ve dnech 18 a 19. září v Záteci. Tato tradiční chmelářská dočasná bude pořádána letos podle starodávných obyčejů, jak se slavovala před mnoha lety. V předvečer slavnosti v sobotu bude v Městském divadle předvedeno divadelní pásma, které pořádá SČM. V neděli v 8 hod dopoledne projede Zátecem lidová hudba. Na stadionu bude v 8 hod. zahájena živočišná výstavka. Od 8 hod. do 10 hod. budou na stadionu velké selské dostihy a na náměstí před radnicí promenádní koncert. V 10 hod. zahájení národnostního výstavy Zátecka. Odpoledne ve 14 hod. bude průvod učinkujících s alegorickými vozy na náměstí před radnicí. Pak bude provedena volba nového chmelového krále, ve které vystoupí 300 učinkujících v krojích. Ve 20 hod. lidové veselice Na strelinci a v Sokolovně spojené s tancem. Večer o 22 hod. velkolepý ohňostroj na náměstí, takže letošní dočasná bude velmi slavnostní, a bude to zároveň shledání všech známých. Teď svědomitě sklidit chmel a pak se budeme radovat.

JK-sek

Česání chmele v plném proudu

Jestě nedozněla na polích osvobozeného a již navždy českého Žatecka a Podbořanská písni žni a již začíná nová písni — sklizeň chmele. Jako velké hrozny visí v chumáčích krásný chmel, jenž slibuje dobrou úrodu a tím také značné devisy. Celý rok sedlák čekal a s ním čekaly stovky dobrých, pracovitých rukou. Až konečně „zelené zlato“ dozrálo!

Zatecké nádraží vitalo denně množství česačů ze všech konců republiky. Stále noví a noví lidé — mladí i starí, mládež dělnická, studenti — všichni jdou pomoci, aby urychlili sklizeň této vzácné plodiny. Casně ráno každý seda na svou stoličku a pilně pracuje, pojedavat ví, že je to práce důležitá, že ji republika potřebuje!

Počasí sklizni chmele z počátku neřálo, ale to neodradilo naše česače. Jak se vyslovují i odbornici, kvalita chmele je výborná. Sířidavé počasí, dešť a na to ostré slunce by nikterak

chmelu neprosplýpaly a proto musí co nejdříve dolů! Chmelnice před česáním musí být nejdříve odborně prohlédnuty a prozkoumány, zda je vše v pořádku, poněvadž chmel předčasně česaný, t. z. podtržený, ztrácí na kvalitě a také se špatně suší. Výborné jakosti je chmel v údolí Zlatého potoka, kde pěstitel očekává o 30% větší sklizeň než v roce 1947.

Již od 22. srpna tisíce pilných rukou češe chmel, tuto drahocennou rostlinu na našich polích.

Volyňští pěstitel chmele se připravili na sklizeň krajně dobře. A to, že volyňští Češi pěstovali chmel výborně jakosti na Volyni je zárukou, že i tento chmel bude výborný. A ještě něco: že volyňští Češi stáli první v boji a stejně vpředu stojí v práci! Volyňáci spinili svoje povinnosti v boji, sklidili vzorně žně, jdou vzorem v dodávkách obilí a stjně dobře piní svoje povinnosti při slizni chmele!

ck.

Zdislav Šulc

Musíme vyvážet?

Proč vyvážíme zboží, když sami ještě na domácím trhu nemáme všechno dostaček, tází se některí členáři ve svých dopisech. Domnívají se totiž, že vyvážíme-li, ochuzujeme domácí trh. Vídou pouze vývoz, který je jen jednou stránkou věci a zapomínají, že vyvážené zboží nikomu nedáváme darem, ale vyměňujeme je za jiné zboží, které nezbytně potřebujeme.

Náš stát, který se svým průmyslem řadí mezi deset prvních průmyslových států celého světa, nemá — s výjimkou uhlí a keramických hlin — žádné zdroje surovin v dostačné množství. Musíme dovážet železnou rudu, bavlnu, vlnu, surové kůže, obecné kovy, pyrit, olejiny, tabák, speciální stroje a též některé potraviny. Dvě třetiny našeho dovozu tvoří suroviny. Třebaže se neobjeví přímo na našem jídelním lístku, známená tento dovoz předpoklad k zvýšení životní úrovně všech pracujících.

Dovezené zboží nám však nikdo nedá zadarmo. Musíme je zaplatit jiným zbožím: výrobky svého průmyslu.

Jeden čtenář napsal redakci dopis, v němž řiká: „Dobře, vím že se musí vyvážet, ale proč vyvážíme jen textil, boty a fakové věci, které doma potřebujeme. Proč nevyvážíme něco jiného?“ Nuž, tak tomu není. Není pravda, že vyvážíme jen textil a boty. Třebaže jsou to tradičně důležité složky našeho vývozu, vyvážíme daleko více výrobky kovopřímyslu, sklo, keramiku, porcelán,

koksy atd.

Tak na příklad: zatím co za první čtvrti měsíce letošního roku jsme vyvezli textilu za 1,66 miliard Kčs, vyvezli jsme v téže době za více než 4 miliardy Kčs výrobků našeho kovopřímyslu a hutí.

Má-li výroba dodat více výrobků na domácí trh, pak musí více vyrábět. To však není možné bez většího dovozu. Aby na příklad textilní průmysl vyrobil více zboží, musíme dovážet nejenom potřebnou bavlnu a vlnu, ale také železnou rudu a obecné kovy, z nichž naše hutě vyrábí pořebný polotovar a z toho pak strojírenský průmysl textilní stroje nejen pro rozšíření výroby, ale též jako náhradu za tisíce strojů přestárlých, kterými právě v textilním průmyslu tak trpíme.

Vývozem části výrobků, vyrobených z dovezených surovin, opačuje si průmysl prostředky k dalšímu a většímu dovozu a tím i k rozšíření výroby. Hodnota dovezené suroviny je zmnhonásobena prací našich dělníků, takže stačí třeba jen polovinu nebo i čtvrtinu množství dovezené suroviny vyvézt ve formě hotového výrobku, abychom tak zaplatili dovoz celého množství. Zbytek suroviny pak zůstává pro domácí trh.

Letošní rok jest pro naš zahraniční obchod rokem naprosto mimořádným. Projevují se v něm následky sovětského katastrofálního sucha, které ochudilo naše hospodářství o více jak 15 miliard

Kčs. A ochudilo je na místo právě nejcitlivějším — v oblasti naší výživy. A i zde se ukázalo, jak úzký je vztah mezi domácím trhem a naším zahraničním obchodem. Neměli nás lid trpět hladem, museli jsme dovážet 600.000 tun obilí ze Sovětského svazu. Mohli jsme tak ovšem učinit za těch předpokladů, že v letošním roce vyvezeme zboží, zejména hotových výrobků více, než jsme předpokládali, a to právě o hodnotu mimořádně dovezených potravin.

Byla tu sice ještě další cesta: dovážet potraviny místo předpokládaného dovozu surovin. To by ovšem bylo vedlo k tomu, že by hutě nemohly vyrábět, protože by neměly železnou rudu, kovopřímysl by musel zaslavit výrobu pro nedostatek železa a jiných kovů, textilní továrny by měly nedostatek vlny, neměly by bavlnu, takže by rovněž musely zastavit výrobu a textilního zboží bylo by nejen málo, ale nebylo by vůbec žádné. Statistice dělníků očilo by se bez práce a bez výdělku.

Proto jsme zvolili první cestu: více vyvážet. Zaplatíme tak nejen mimořádný dovoz potravin, ale přispějeme i k dalšímu rozvoji naší výroby, s jejímž vztuhem se bude zvyšovat naš export, ale současně se bude zvětšovat i podíl zboží pro domácí trh.

Výrobky se značkou „Made in Czechoslovakia“ mají v cizině dobrý zvuk. Situace na světových trzích se však stále pohybuje. Jednotlivé státy přicházejí stále více se svými výrobky na mezinárodní trh a v osfré konkurenci obstarují jen ty nejlepší. K tomu, aby výrobky československého závodůměho průmyslu v této soutěži obstálly, k tomu mají velké předpoklady. Na mnoha trzích máme již dobré posice, které musíme ještě upěvnit a rozšířit. Otevírají se nám však nové trhy, které musíme získat kvalitou svých výrobků i dodavatelskou spolehlivostí.

Býlo by chybou, kdybychom této příležitosti nevyužili a slespoň částečným uspokojením zahraniční poplatky si pro budoucnost nesnažili získat nové odběratele a tím i nové dodavatele statků, které potřebuje naše hospodářství.

Na zahraniční obchod nemůžeme se dívat jen z úzkého hlediska dnešních dnů. Musíme jej vidět v celé perspektivě vývoje našeho i světového hospodářství.

Vidíme tedy, že by bylo nesprávné řešit nedostatek některých statků na domácím trhu omezováním vývozu. Tím bychom moci zlepšit pravého opaku. Jediná cesta, která může skutečně rozrešit tento problém, je zvýšení výroby. Proto v posledních měsících dvouletky musíme obzvláště soustředit pozornost na to, aby skutečně byla splněna do 28. října všechna tam, kde se k tomu zařízení zavázali a aby nadplány byly splněny a překročeny. Vyšší výroba umožní, že při splnění zahraničních dodávek bude i více výrobků pro domácí trh.

Rudé právo, 24. 8. 48.

Brambor bude dostatek

Stanovení prozatímní odběrné dávky 50 kg brambor zavdalo přičtu k různým poplašným zprávám, že brambory je nedostatek a že se ještě vyvážejí do Německa. Ministerstvo výzvy prohlašuje, že ani brambory, ani mouka se nevyvážejí a naopak ve vyživovacím plánu je dovezení určitého množství obilí, neboť naše produkce plně nestačí tomu množství, které se má obyvatelstvu dočítat, zejména až budou upraveny dávky pro spotřebitele, jak přislíbil na schůzi v Poděbradech sám předseda vlády. Není třeba miřit obavy, že brambory nebudu. Brambor je dostačné množství, ale není dostatek skladišť, kde by mohly být uskladněny a není také lidí, kteří by je oseřovali. Výkupy brambor jsou již rozepsány, a jde o množství, o kterém si těžko dovedeme učinit představu. Je třeba skladovat tisíce a tisíce vleků brambor. U nás je, kromě samozásobitelů, 7 mil. 400 tisíc normálních spotřebitelů. Přiběhnou dávce 10 kg na měsíc je to 7.500 vagonů a připočteme-li velkospotřebitele, závodní jídelny, armádu a

nadlepsení pro těžce pracující, obnáší měsíční spotřeba 10.000 vagonů brambor. Vykoupené brambory musí být uloženy, aby nepodlehly zkáze. Spotřebitelé, kteří odeberou 50 kg brambor na osobu, uskladní tímto způsobem na 40.000 vagonů brambor, o kterých je jisté, že se nezkaží, ani jiným způsobem neznějí. Další množství vezmou si na starost velkorodlavače a družstva. S největší pravděpodobností zúslanou dávky na září 8 kg, stejně jako za červenec a srpen. Ale již na říjen obdrží spotřebitele 15 kg a od 1. listopadu budou minimální dávky 10 kg na měsíc. Až se upraví další ostatní dávky potravin, ukáže se, že toto množství je postačitelné. Nesplnil-li se předpoklady, mohou být dávky brambor zlepšeny. Také ti, kdož si vezmou brambory na celé období, obdrží dodatečně přidavek, o který byly dávky zvýšeny. Je třeba, aby naše veřejnost pochopila, že úsilí našich lidových orgánů je vedené vždy snahu, aby výživa našeho lidu byla zlepšena a zajištěna. IS

Pravoslavným Čechům volyňským

Bratři a sestry po krvi a vře!

První tři roky naši nové svobody jsou za námi. Jako rozumný hospodář posuzuje výsledek své práce po žnich, kdy sklidil co zasílal, tak i my pohledme na výsledek naší práce rukou i ducha, zda nesklidili jsme více koukole než dobrého zrnu. Proberme v duších svých i srdcích všechna svá počínání a najdeme jistě přičinu našeho neúspěchu jen v sobě samých. Uposlechl jste hlas krve a dali jste se do služeb naší drahé vlasti pro blaho národa českého, platíce daň nejvyšší a nejdražší — daň krve — krve, která vždy byla, jest a bude rize česká. Přišli jste mezi své po krvi a jazyku, ale ti vás často nepoznali a nepřijali, kdežto česká pravoslavná církev přijala vás jakožto rodné své po vře, kri i jazyku předků svých, z nichž zásluhou blaženého moravského kníže Rostislava byli povoláni svatí věrozvěstové Cyril a Metoděj z východu, města Soluně, kteří dali národu našemu evangelium Kristovo jazykem slovenským. Uvítali jsme vás my, pravoslavní Češi, v braňské lásce a v upřímné radosti do staré naší

i vaši vlasti jako věrné syny i dcery národa a pravoslavné vřiry. Slýchal jsem mnoho krásného o vás, o věnosti k národu, Bohu a vře, o příkladné pli, lásce jednoho k druhému, a věřte, že jsme na vás hrdi a jsme vám vděční za vři neochvějný postoj k českému národu i za dobu tak dlouhého živí v jiné vlasti.

Prosím Boha, aby toto požehnání i milost lásky k národu vlii i do duší všech Čechů. Děkuji vám za hrdinské oběti na životech i na zdraví, jimž jste podali důkaz v boji, že nejen duch, nýbrž i tělo jest mravně lidský vyspěl; prosím vás, bratři a sestry, jako vři otec duchovní, varujte se všech falešných proroků, varujte se těch, kteří k vám přicházejí v rouše beránčím a uvnitř jsou vlcí hltaví, chtice vám uloupili nejkrásnější plody vašeho ducha. Zachovujte sebe samé v čistotě ducha i srdce, neprodejte se za pozlátko tohoto stolletí, kdy mamón, pýcha, nevěra, smilstvo, opilství, zloba, naciutrhání, závist a krádež jsou hlavními vlastnostmi dnešního člověka. Nebojte se těch, kteří tělo zabíjejí a pak nemají

již co by učinili, ale varujte se těch, kteří ducha zabíjejí. Česká pravoslavná církev, která před válkou vysílala svého kněze d. o. prototypereje dr. Červinu k vám na Volyn, těší se, že budele společně s ní a kněžimi, jež vám nyni posílá, hájili oddaně a posilovali usilovně rozvoj historického dědictví cyrilometodskeho, které u nás v Čechách a na Moravě po tisíci letech obnovil náš blažený přeosvícený vladký Góražd, biskup český a moravskoslezský, veliký syn československého národa, jenž jako mučedník položil život na oltář vlasti za svobodu národa se svými kněžimi, bratřimi a sestrami české pravoslavné církve na německém pováži. Česká pravoslavná církev tak jako vy nerozpakovala se dátí v oběť nejdražší co měla, své syny a dcery a byla proto za svou profiněmeckou činnost a za odboj rozpuštěna a kněží diani do koncentračních táborů a na nucené práce do Německa. Ale nyni po osvobození naší drahé vlasti i svém opět se chápe svého apoštolského poslání v československém národě v bratrské jednotě s velkou slovenskou pravoslavnou církvi ruskou i ostatními pravoslavnými církvemi a volá vás do řad těchto hlasatelů Boží pravdy a lásky a prosí vás, abyste tak jako jste si zachovali jazyk český, zachovali i víru českou, slovenskou a pravoslavnou, čistou víru dle učení a dila Pána našeho Ježíše Krista, a tak jako jste hrdi na to, že jste Češi, budte i hrdi na to, že jste pravoslavní a semkněte se v jednu velikou pravoslavnou rodinu čistého srdce a dosáhneme tak požehnání, milosti a štědroty od Pána zde i na věčnosti. Budete čestními, charakterními a zbožnými, majíce v úctě stvoření Boží — člověka — a budete zárnými příklady těm, kteří zapomněli na Boha, sebe i člověčenství. Končím, moji milí bratři a sestry, slovy sv. apostola Pavla:

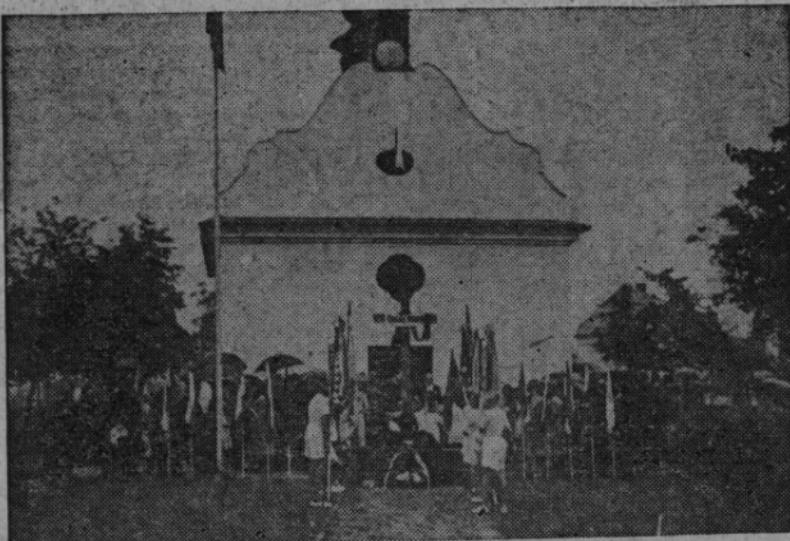
„Slovo Kristovo ať se ujmá ve vás bohatě, ve vši moudrosti, napomínající jeden druhého v dobrém, učte se z žalmu a písni zpívat s blahodatí v srdcích svých Pánu.“

Přihlasujte se duchovní správě v Litoměřicích, Horova 9, která ochotně, vždy a v každém čase poskytne vám křesťanskou službu duchovní, semkne vás roztroušené ovce pravoslavné do jednoho ovčince a pod ochranou nejvyššího pastýře nášeho Pána Ježíše Krista.

Česká církev pravoslavná vydává časopis (měsíčník): „Hlas pravoslavný“, který vás bude informovat o životě i událostech v církvi pravoslavné zde doma i za hranicemi a potěší vás články náboženskými i světovými, bude rád hájili i zájmy vaše, a proto odbírejte „Hlas pravoslavný“, který je časopisem vaším.

Prosím Hospodina Boha, aby vám žehnal a aby upevnil v srdcích vzájemnou braňskou lásku.

Váš modlitebník
jerej Jan Tichý, duchovní správce,
Litoměřice, Horova ul. 9.

Krásná volyňská slavnost v Bezděkově

Minulé neděle konaná slavnost posvěcení kaple, kterou opravili volyňští krajané v Bezděkově, stala se také dnem vzpomínek na mučedníky malínské a padlé II. odboje Volyňských. Ranní bohoslužby, jimž předcházelo posvěcení, sloužil P. Josef Sližík, kapouník z Ostravy, osvědčený přítel Volyňských, který také měl krásné kázání, ve kterém zhodnotil oběti Volyňských, přinešené za svobodu vlasti. Při jeho kázání oko mnohých zaslulo. Po bohoslužbách před kaplí, kde byl postaven prostý kříž s nadpisem Český Malín, a uložena prsa z Maliny, konala se křízna, kterou zahájil volyňský Čech J. Liška. Hlavním řečníkem byl předseda Svazu Čechů z Volyně redaktor Jaroslav Chudoba, který prostými slovy

a lidsky přiblížil nám katastrofu malínskou a boj Volyňských za svobodu. Předseda Kruhu přátel volyňských Čechů J. Dušek po recitaci básně Jiřího Rébla promluvil jménem přátele volyňských krajanů. Zástupce KSC ze Žatce s. Kraml promluvil o spojitosti našich bojů v cizině a ve vlasti. Za místní KSC pronesl pozdrav předseda s. Hrabě. Za Lužické Srby, s nimiž jsou udržovány upřímné a přátelské styky, promluvil jednatel Svazu Lužických Srboù br. Merčík, který ve své materištině přítomné pozdravil, vzpomněl kalvarie svého malého národa, jemuž teprve nyní zasvilo slunce svobody zásluhou SSSR. Hymnou a koncertem městské hudby ze Žatce byla taťo krásná pietní slavnost ukončena. **Dk.**

Olympijské vítězství

Olympic Games, London 1948

Neoficiální mistrovství světa — Olympiada v Londýně — skončila. Národy z celého světa zápolily o prvenství. Československo, jako malý stát, obstalo velmi čestně, získalo šest zlatých, dvě stříbrné a tři bronzové medaile a skončilo na osmém místě, ponechávajíc za sebou ještě 51 národů. Když uvážíme, že z přihlášených národů zůstaly za námi takové sportovní velmoci jako je Švýcarsko, Velká Britanie, Austrálie, Norsko, Rakousko, Kanada a jiné ve světě zdatné národy, je to pro nás velký úspěch. Měli jsme možnost sledovat tiskem a rozhlasem průběh zápasů, kde se naši representanti snažili umístit se na místě nejlepším z nejlepších z celého světa. Začátek her byl pro nás velmi radostný, neb na 10.000 metrů byl první náš Záto-

pek, který získal nám první zlatou medaili. Smutnější byl konec Olympiady. Na stadionu cvičely naše ženy Sokolky. V povinných cvičeních byly předstízeny pouze o půl bodu. Když nastupovaly k rozdružujícímu cviku s kužely, bylo nad stadionem šero a huboký smutek nad celou naši reprezentací. Po příletu do Londýna se rozstala členka družstva žen Misáková na dětskou obrnu a celý čas zápasila se smrtí. Bylo vykonáno vše k její zachraně, lékaři se překonávali, aby ji zachránili. A v době, kdy naše ženy nastupovaly k rozdružujícímu boji, drama vyvrcholilo. Veiká zodpovědnost, že reprezentují naš národ, je nutí k soustředění, ale vzpomínka, že v nemocnici umírá jejich družka a že mezi nimi stojí její vlastní sestra Sávka Misáková, která se skloněnou hlavou, oči

plně slz, si uvědomuje, že musí cvičit i za těžce nemocnou sestru, vnáší ovzduší nejistoty. Než zazněly první tóny hudby, byl volán náš lékař k telefonu. Všichni cítí, že drama vyvrcholilo. Ovšem nesmíjí to vědět naše ženy, nesmí se to dozvědět v tomto rozdružujícím okamžiku její sestra — ačkoliv tuší... Musíme zvítězit! Ženy cvičí nádherně. Ještě nedozněl poslední akord hudebního doprovodu, a zazněla bouře potlesku. Víme, že naše ženy zvítězily. Dobyly prvé místo a šestou zlatou medaili. Slávce Misákové vlnou očí, ale cvičila skvěle v vědomí, že musí vykonat více než je schopna, že musí zastat svoje místo a ještě cvičit za svoji sestru. Takhle ještě nikdy nikdo necvičil! Všechny reprezentantky jsou strženy výkonem našich žen. Avšak o dechávající se tragedii nemají potuchy. Konečně výsledek cvičení — ženy zvítězily na světové konkurenci o 5 bodů! Náš lékař si odvádí se stupněm vítězů v němém milenci Slávku, aby ji mohl odvést k mrtvé sestrě. Hrdinství, disciplína Sokolky, láska k vlasti, velká zodpovědnost a vědomí, že za každé okolnosti musíme hájit naše barvy, zvítězila. Lékař, který ošetřoval naši reprezentantku, byl velmi pohnut, řekl, že to byl velký boj se smrtí, stále chňala vědět, jak si v olympijském boji vedou naše ženy. Skonala v okamžiku, kdy naše ženy dobyly zvítězství. „Škoda — pravil lékař — že se o zvítězství nedozvěděla.“ Naše ženy se vrátily se zlatou olympijskou medailí, ale bez 22leté Elišky Misákové. Tisk celého světa se rozepsal o hrdinách boji našich žen, o lásce k vlasti a sile v boji za její čest.

Vladimír Libovický.

Věrní v cizině - věrní ve vlasti

V minulých dnech vyšel knižně soubor básní Jiřího Rébla-Volyňského pod názvem „Věrní v cizině — věrní ve vlasti“.

Tato drobná knížka je svým obsahem cenným příborem našemu básnictví.

Lehkou a výstižnou formou řadí se k sobě jedna báseň za druhou, a já věřím, že tato sbírka nebude chybět v žádné volyňské rodině, protože je obrazem pevného, nezorného českého stvoření, bojů za svobodu a konečného návratu do staré vlasti.

Jemným, citovým tónem jsou zde podány vzpomínky na Volyn, která na dlouhou dobu byla domovem českých rodin.

V několika básních znova ožívá odraz hrozných a přece slavných bojů, kdy volyňští Češi s nadšením a s

pevnou věrou v konečné zvítězství práva se postavili bok po boku Rudé armády proti nepříteli.

Nešťastnému Mařínu je věnována „Malinská tryzna“. Právě zde dovedí Jiří Rébl-Volyňský velmi dobře postavit vedle sebe kontrast prostého lidského štěstí, které umírá zasaženo zlobou nepřítele, proti krutosti, již s sebou přináše německá armáda.

A je věru těžko psát prázou o obsahu všech těch básních, protože jen slova básníkova dovedou plně vytištěnou všechny náladu, radost a strasti.

Jiří Rébl-Volyňský to učinil dostatečně ve své sbírce, a proto je tato knížka hodná doporučení nejen volyňským Čechům, ale všem, kteří s účasti sledovali jejich život, boj a návrat do vlasti. — Marie Janáková.

Sklizíme chmel

(Dokončení se str. 1.)

Nemálo důležitou zůstává stále ještě správná a dobrá organizace sklizně, poněvadž škody zaviněné — zvláště při nepříznivém počasí — pozdním a neobecným česáním, jsou veliké.

Toto vše tvoří v hrubých rysech tu druhou stranu našeho „chmelového problému“. Chceme-li proto nejen udržet, ale stále rozširovat vývoz chmele a tím přispívat k urychlenému zvyšování naší celonárodní životní úrovni — musíme se se všemi těmito těžkosími, obtížemi a překázkami vyrovnávat. Je na pěstitelích, aby výrobě chmele věnovali tu největší pozornost a na všech kompetenčních činitelích, aby jejich upřímné sny plně podporovali. Věříme, že to budou v první řadě pěstitelé z řad volyňských Čechů, kteří mají dlouholeté a bohaté zkušenosti v pěstování chmele na Volyni, kteří v okruhu své působnosti a v rámci svých možností učiní vše pro zvýšení a zdokonalení výroby zeleného zlata.

Jar. Chudoba.

Copak si asi pomysleli?

Dostal jsem již 10. modlitbu, kterou jsem měl 9krát opisati a poslati lidem, kterým přejí štěstí. Neučiním-li to, potká mě do 4 dnů neštěstí. Neopsal ani neposlal jsem žádou a neštěstí mě nepotkalo. Není možné abych se nepodivil tomu, kolik se našlo hlučných lidí, třeba dobrsrdcečných, kteří dali '30 Kčs na porto a 9krát tu to tak naivní a přímo Boha urážející starou modlitbu opsalí a poslali.

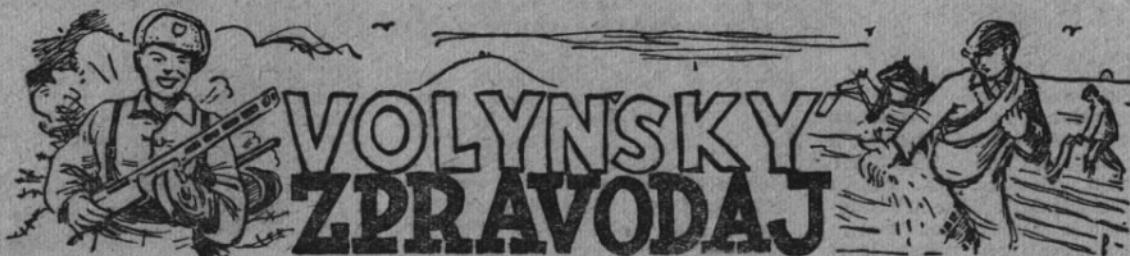
A co mě nejvíce překvapilo, že jsem mezi posilajícími našel 90% adres volyňských krajanů, někteří dokonce byli tak odvážní, že dovolili si toto poslati nevyplaceně, to znamená, že ten, komu byla modlitba poslána, musel za ni zaplatit 6 Kčs! Až jsem se slyšel, když jsem viděl jak ze Žatce šly tyto pitomosti na Moravu, na Podbořansko, Chebsko atd.

Hotová epidemie, která rádi jíž

takřka měsíc, kterou začal jistě nějaký podivín. Představte si, že všechny a nejvýše spravedlivý Bůh jež má poslouchati za to, že totiž prorocí do 4 dnů 9krát opíše a otráví s ním 9 lidí, kteří jistě při čtení si pomyslí něco hezkého, neb dokonce při ručním opisání poznají opisovatele a poděkuji mu za toto oblažení. To by bylo lacino miliony šťastných lidí.

Volyňští krajané, až dostanete něco podobného do rukou, ihned to spalte a pověrou nezespěňte dobré jméno volyňské... Neopisujte, spalte to a když někdo něco podobného ve vašem okolí dostane, řekněte mu, aby nebyl pověřivý a nic dál neposílal, aby se mu lidé nevysmáli. A také aby hintonos se vás nezeptal: „To v taky věříte na tu bláznivou modlitbu?“

J. Dušek.

Zprávy svazu

Reemigranti řemeslnici se upozorňují, že t. č. jsou k dispozici stroje ze skladu FNO. Dotazy adresujte na Ústřední svaz čs. řemesla, Brno, Středova č. 1. Týká se reemigrantů v zemi Moravskoslezské.

1 revolverový soustružek MAS typ R 25 s elektr. motorem

1 elektrický motor AEG 4 kW, 220–380 V

1 hrotový soustruh MAS bez motoru

1 hřídelka na okružní pilu

2 soustruhy egalisační

1 frez. stroj univers.

1 frez. stroj vertikální

1 vrtačka vertikální

1 strojní páska na kov

1 hoblovací stroj stol.

1 navráťovací stroj WD 377

1 kalicí pec

1 bruska stojanová

1 hoblovací stroj Schepping

2 stoly

1 rýš. pionta

1 protahovačka na drážky

1 stroj na ryti rysek

1 kovadlina

1 ruční lis vřetenový

1 váha decimální

1 bruska nástrojová

Výzva vyznamenaným účastníkům bitvy u Sokolova. Na pamět bitvy u Sokolova byla udělena účastníkům „Sokolovská pamětní medaile“. Mnozí vyznamenaní dostali medaili při oslavách výročí bitvy v březnu 1948 v Praze. Aby jim mohly být zaslány diplomy k této medaili, nechť oznámí ministerstvu národní obrany — oddělení pro vyznamenání — své adresy a osobní data, a to: příjmení a jméno, jméno otců (těž dřívější nebo krycí jméno), voj. hodnost, úplné datum a místo narození (okres), příslušnost voj. útvaru, v němž bojoval, nynější bydliště nebo přidělení. Dále uvedou, jaká jim byla dosud udělena vyznamenání československá i cizí s diplomy a jejich matricními čísly, a zda a kdy jim byla „Sokolovská pamětní medaile“ in natura odevzdána. Medaile, udělené „In memoriam“ padlým a zesnulým účastníkům bitvy u Sokolova, budou odevzdány na památku a do plného úschovy po zústalým, kteří se o ně také přihlásí a uvedou adresu stejným způsobem.

Volyňačky do SNB. Upozorňujeme mladá volyňská děvčata, že se provádí nábor do SNB. O podmínkách přijetí informujete se u nejbližší stanice SNB.

Naše krajany, kteří zasílají SČzV peníze poštou, prosíme, aby na pokázkce laskavě sdělili, na jaký účel tyto peníze zasílají a aby udali svoji adresu.

Kaufman Vladimír Vikentevič, který zaslal do ústředí SČzV kvitanci číslo 630414 na 500 Kč, vyd. v Ostrožci, a Cejchamí Vladimír, který zaslal kvitanci č. 6337 na 1.000 Kč, vyd. v Zdobněnově, nechť oznámí svoje adresy ústředí Svazu v Žatci. (Hovorka)

Pátráme po por. Vasiliu Dědkovi, který byl v zimních měsících roku 1944 a až do března 1945 proviantním důstojníkem v partisánské skupině Zoriča, Putelova a Maximova na Slovensku. Máme pro jmenovaného dopis od dr. Cirila Slezáka z Oponic (Slovensko). Velmi důležité.

Uznání a díky nepřichází často, proto tím milejší a vzácnější je dopis, jež nám napsal kraján Václav Žrout, Karie 84, okr. Litomyšl: „Vážená administrace, současně s dopisem zasílám 500 Kčs jako dárek pro administraci VS, která tak skvěle pracuje pro nás reemigranty — volyňské Čechy — vojáky a vdovy a která pro nás již tolik vykonala. Přejí Vám všem mnoho zdraví a zdaru v práci, kterou i nadále konejte tak věrně a nezítně. Tomu všemu názdar!“

Děkujeme Ti, můj krajane, za dar i hřejivá slova, která povzbuzují, a slibujeme, že i nadále uděláme pro Volyňáky vše, co bude v naší moci.

Poslední dobou množí se případy stíhlostí, že Věrná stráž dochází pouze jednou za 14 dní. Upozorňujeme odběratele, že v důsledku nedostatku papíru, a tím snížení přídělu, bude Věrná stráž vycházet jednou za 14 dní, přičemž to budou dvojčíslo. Toto opatření umožní nám informovat naše krajané aspoň čtrnáctidenně.

Z administrace. Žádáme zn. „Krajanek z Volyně“, aby udala svou adresu do admin. Věrné stráže.

Upozornění předplatitelům „Věrné stráže“

V minulém čísle VS byly přiloženy složenky k zaplacení předplatného. Kdo již tak učinil, nechť složenky považuje za neplatné. Kdo ještě nepředplati, prosíme o brzké vyrovnaní.

Budujeme sociální fond

Na svatbě Josefa Hlaváče se sice nouzou Libuší Olejníkovou bylo vybráno na sociální fond 930 Kčs na podnět pana Bafka. — Všem milým dárčům vřele děkujeme a novomanželům přejeme hodně manželského štěstí.

Na křtinách u p. Vladimíra Tenglera v Osoblaze bylo vybráno na podnět p. Václava Pavlina 515,— Kčs na soc. fond. — Vřele děkujeme.

Knihy volyňských autorů:

Jiří Rébl-Volyňský:

Věrní v cizině — věrní ve vlasti, básně . . . Kčs 50,—

J. V. Rejzek:

Nezradili, generacní obraz volyňských Čechů, ilustrováno . . . Kčs 99,—

J. Martinovský:

Kronika Českého Malina, ilustrováno . . . Kčs 15,—

A. Špatenka:

Svatba na Volyni . . . Kčs 40,—

A. Špatenka:

Lovy na divoké kance na Volyni . . . Kčs 40,—

J. Toman:

Verše ze zákopů . . . Kčs 20,—

J. Toman:

Za svobodu, sbírka

básní . . . . . Kčs 25,—

Zaslá

Knihupecívi J. FOITÍK, Podbořany, Revoluční 200.

Různé zprávy

Přednáška o Argentině

Dne 14. srpna 1948 konala se v Žatci přednáška krajaná Jaroslava Pauluse o Argentině, které se zúčastnilo mnoho našich krajanů. Přednáška byla velmi zajímavá a dala nám nahlédnout do života našich krajanů, krátce by se dala vyjádřit „Všude dobré a doma nejlépe!“ Zem, která jest 23krát větší než naše republika a má jen 16 milionů obyvatel. Proč? Protože podmínky jsou tam velmi těžké a někdy se musí pracovat až při 44°C ve stinu. K tomu je tam velké množství hmyzu a škůdců, kteří strpějí i tak těžký život. Příchod našich krajanů do Argentiny a jejich začátky bychom směli mohli přirovnat se začátky našich dědů na Volyni, jenže za horších podmínek. Dnes tam mají již své spolky a školy, ale pro nové přistěhované z neznalosti řeči a poměru jsou začátky stejně. Zajímavé bylo sledovat přednášku o životě domorodců a všech jiných národů tam usazených. Také tam hraje divadla a někdy jezdí až 400 kilometrů na zkoušku, při obrovské vzdálenosti když se vidi na 1. května, dělají si schůzku na Silvestra. Závidí nám naše luhu a háje, divadla, český tisk, rádi by se všichni vrátili, neb jak máme zkušenosti, nikde v cizině se s našimi lidmi nemá soucit. Celkově by se dalo shrnout tuto přednášku: „Buďme rádi, že jsme doma, a buďme si vědomi toho, že ani doma nic nepřichází bez práce.“

Promítáním obrázků skončil tento velmi poučný večer. Jako každý kraján v cizině, taktéž naši v Argentině nedělají rozdílu, kdo řídí naš stát, ale naše vlast je jim vším.

J. K.

CO DOKAZALA MALÁ OBEC PŠOV NA PODBOŘANSKU! V minulém čísle jsme již oznárnili, že předseda MNV Ant. Valenta ve Pšově je na okrese Podbořany první, který splnil povinný kontingent na 150%.

A dnes oznamujeme celé naši volyňské veřejnosti, že tato obec je první v republice ve sběru odpadových hmot. Delegace této obce spolu s předsedou ONV v Podbořanech vrátila se v těchto dnech z Prahy, kde byla obdarována dary ministra zemědělství. Je to nový důkaz o schopnostech a dobré práci volyňského bratrstva.

Předseda MNV z řad Volyňských. Funkci předsedy MNV v Bezděkově zastává volyňský Čech Josef Liška, rodený v Teremna v SSSR. Je to již dvacátý volyňský kraján, který na Žatecku a Podbořansku tuto důležitou funkci zastává.

Luzičtí Srbové mezi námi. Záslupek nejmenšího slovanského národa, který se zúčastnil pietní slavnosti v Bezděkově, přislíbil také svoji účast na slavnosti dočesné v Žatci. Radujeme se z této praktické slovanské spolupráce.

Velká dočesná v Žatci. Na velké slavnosti dočesné v Žatci, která se koná 19. září t. r., bude velká scéna volby nového chmelového krále. Podle starého zvyku se zpěvy a tanci. Tance

pro tuhoto scénu slouduje náš krajan baletní mistr Vladimír Libovický.

Svaz bojovníků za svobodu, okresní jednota v Žatci, oznamuje všem členům konání pravidelné členské schůze dne 5. září v 9 hod. dopol. v hotelu Zlatý lev.

Volyňským krajanům katol. vyznání! Přípravný výbor volyňských katolíků v Žatci 199, který připravuje vybudování památníku padlým ze všech katolických obcí volyňských, oznamuje, že tento bude pravděpodobně vybudován v Semenkovicích a na jeho vybudování jest již upsáno 35.000 Kčs. Prosíme, aby bývali funkcionáři SKM vypracovali seznam všech padlých svých obcí a tento zaslali Přípravnému výboru do Žatce. Celkový náklad 100.000 až 130.000 Kčs bude uhrázen dobrovolnými darý obcí. Dne 28. září 1948 bude se konat v Semenkovicích u Postoloprt pouf s pobožnostmi za padlé a s duchovní obnovou, na kterou jež nyní katolické obce upozorňujeme, a prosíme, aby v tento den vyslaly do Semenkovic své zástupce ke konečnému dojednání.

Př. výbor volyň. katolíků.

To Semenovec a okolí. Dne 5. září o 16. hod. koná se v Semenkovicích v místním chrámu první mše sv., kterou sloužit bude P. Kolář z Postoloprt a jež bude sloužena za padlé volyňské krajané II. odboje. Zveme krajané k hojně účasti.

Poděkování. Přípravný výbor volyňských katolíků v Žatci děkuje touto cestou všem, kteří se přišli o zdar plné slavnosti v Bezděkově. Výbor pro opravu kapel. kaple v Bezděkově s. Kramloví, mistru pokryvačskému ze Žatce, za opravení strechy kaple, kterou provedl jako dar. Panu Trynerovi a Gyurkovi děkujeme za vzorné vykonané práce zednické a firmě Král ze Žatce za vymalování kaple. Též místní organizaci KSČ a jejímu předsedci Hraběti a s. Miglovi děkujeme za pomoc při opravách. Všichni dárci a řečníci o slavnosti nech přímo naše díky.

Poděkování. Vlad. Prokop, Zálužice 18 u Žatce, děkuje touto cestou div. gen. v. v. Janu Kralochvílovi a pí Lišbi Šimanovské za pomoc při sklizní zničení a chmele.

Anna Tabulková, Břvany čp. 2, okr. Žatec, děkuje touto cestou dobrovolné ženové brigádě SCZV a Věrné stráže, která ve složení: sl. E. Staňková a V. Petyhorská, pp. J. Tučák, M. Fedorov, V. Novotný a Šafář, ji vydalé pomohla při sklizni tehdy, když toho bylo nejvíce zapotřebí. Pouze léto brigádě vděčí za rychlé a včasné sebrání a svezení úrody.

Tabulkovi ze Břvan a M. a A. Náglovi ze Žatce blahopřejí tímto novomanželům Němcovým ve Břvanech čp. 3, okr. Žatec, k jejich sňatku a přejí jim na společné česě životem mnoho štěstí, zdraví a Božího požehnání.

Blahopřání. Manželům Šafářovým v Třískolupech narodila se dceruška Lídinka. Redakce a přátelé upřímně gratulujují.

Ukrajinská folkloristická skupina v Prešově

Ukrajinská národní rada v Prešově vyzvala všechny okresy v republice, v nichž žijí Ukrajinci, aby vytvořili folkloristické skupiny. Z těchto skupin bude vytvořeno umělecké těleso, jež by důstojně reprezentovalo ukrajinský lid Československé republiky. Folkloristické těleso má mít 100 členů a kromě jiných úkolů má sbírat a navicovat ukrajinské lidové zvyky. Při ukrajinském národním divadle v Prešově chce ukrajinská národní rada zřídit zvláštní baletní školu, která by pečovala o zachování a rozvoj ukrajinských národních tančů na Slovensku.

Praca, Bratislava 6. VI. 1948:

Na Volyni odstraňují negramotnosť

Luck (ip) — Vo volynskej oblasti na Ukrajině úspešne odstraňujú fažké následky panskej vlády — negramotnosť obyvateľstva. V troch povoľových rokoch sa naučilo čítať a písat vyše 46 tisíc dospelých ľudí v oblasti. Na školách, v kružkoch a súkromne študuje 39.000 negramotných a mälo gramotných osôb. V mestách ako je Vladimir Volynskij, Luck, Kovel, sa učia čítať a písat všetci negramotní bez výnimky. V mnohých dedinách uštítužského, kivercovského a niektorých iných okresov negramotnosť dospeľého obyvateľstva úplne odstránil. Úspešnému školneniu sedliakov sú veľmi nápadomocní vidieckí učitelia a osvetoví dôstojníci, ktorých pre tento cieľ určili miestne sovietky.

Vítězství slovanského filmu

fz — Snahou slovanských kinemafografií vytvářejí filmy hluboce lidského, pokrovkového poslání ocenil svět brzy po válce na několika významných mezinárodních filmových festivalech. Loni pak slavně na Biennale v Benátkách, kde nejen československý a sovětský film získaly největší počet cen a Československo prvenství hlavní cenou za film „Siréna“, ale kde se i mladá bulharská kinematografie výrazně uplatnila.

Ohlášené výsledky letošního III. mezinárodního filmového festivalu v Mariánských Lázních jsou dalším rozhodujícím vítězstvím slovanského filmu a novým důkazem správnosti jeho cesty. Polsko získalo dílem „Osvětim“ hlavní mezinárodní cenu za nejhodnotnější dlouhý film, Sovětský svaz dostal šest mezinárodních cen a dvě čestná uznání, Československo vyšlo ze soutěže s třemi mezinárodními cenami. Úhrnem získal slovanský film ze 14 mezinárod. cen 10 a z 10 čestných uznání dvě, a to v soutěži, obeslané 23 dlouhými a 39 krátkými filmy ze Spojených států, Velké Britannie, Francie, Itálie, Sýrie, Švédská, Švédská a j.

V Mariánských Lázních zvítězil slovanský film v mezinárodní soutěži, jejímž měřítkem bylo programové heslo festivalu „O nového člověka — o dokonalejší lidstvu“. Není to proto krásné a radoslné vítězství!

Máš zemědělec

Úhrada za příděl půdy v pohraničí

Vyhodovují se předběžné předpisy úhrad. — Uvoln se 500 milionů uveru na investice

Práce, spojené s osidlováním půdy v pohraničí, spějí ke konci. Do začátku letošního června bylo již zaknihováno 86.000 přídělů z celkového počtu 140.000. Nedávným rozhodnutím ministerstva zemědělství byly poměry v pohraničí nově upraveny. Schvalování přídělových plánů bylo přeneseno na Národní pozemkový fond, kdežto ministerstvu zemědělství byl vyhrazen jen příděl velkých celků, lesů a zámků. Bude také novelisován knihovní zákon z roku 1947, takže se pak bude moci rychle provést definitivní zákonování přídělů.

V nejbližší době se má zavést také pořádek ve finančních otázkách v pohraničí. Postupuje se nyní novým způsobem v těchto pracích. Každou obec navštíví pracovní skupina, v níž bude ředitel, provádějící řízení, a úředník NPF, kterí na místě vyúčtuje příděl, načež výši úhrad schválí okresní rolnická komise a tím bude přídělové řízení skončeno. Poměry v pohraničí se musí docela přizpůsobit poměrům ve vnitrozemi, tak, aby se pohraničí stalo nedílným hospodářským celkem republiky. Musí být splněn také požadavek urychlěného dodání dokladů. Bylo rozhodnuto, že kdo nedodá co nejdříve chybějící vysvědčení o národní spolehlivosti, bude přídělu zbaven. Rovněž tak není možné, aby někdo měl usedlost ve vnitrozemi a vedle toho ještě hospodařil někde v pohraničí.

Doposud nebyly podchyceny všechny úhrady za příděl půdy. V této věci se až dosud spoléhalo na dobrovolnost osidlenců, kteří mohli úhradu platit buď hotově, jednorázově, anebo při převzetí 10% a do 15 let po splátkách uhradit celou částku. Důvodů, proč se úhrady rádne neplatily, je několik. Především se v mnoha případech za dřívějších poměrů nemohla včas určit výše úhrady, poněvadž se věc byrokraticky brzdila, řoňské sucho pak zavinilo, že leckterí osidlení neměli na úhradu, a konečně se vyskytly ještě zbytky zlatokopů, kteří si řekli: „Proč bych platil,

když to nikdo nevymáhá.“ Ani nyní se nemíni vymáhat úhrady exekučně, i dale se chce spoléhat na dobrovolnost, avšak placení se musí plnit. V tom se bude postupovat rozhodně, ale objektivně. Předpisy úhrad budou rozeslány na jednotlivé národní výbory, spolu s vplatnými listy poštovní spořitelny. Platební rozkaz dostane i hospodářské skladiště družstvo, které bude moci na úhradu přídělové ceny poukazovat NPF částky pohledávek jednotlivých osidlenců za jejich dodávky do družstva. Tento způsob úhrady se osvědčil již na Litoměřicku, kde byl vyzkoušen. V tomto roce je třeba, aby osidlení z roku 1946 měli vyrovnanu aspoň 10% zálohu a 1 splátku. Rázným postupem budou odstraněni z pohraničí ti-kdo tam svým způsobem hospodaření nepatří.

V pohraničí se bude muset řešit také otázka vybavení reemigrantů, usaděních se tu v poslední době, hlavně v jižních Čechách. Tito reemigranti mají nedostatek strojů i životního inventáře. V tom je nutné zjednat nápravu. Také bude zapožití odstranit v pohraničí tak zvanou koňskou nemoc, jak se zjistí v odborných kruzích. Mízel totiž velkou měrou hovězí dobytek a za něj byly nakupovány koně. Proti roku 1938 a 1945 snížil se někde stav hovězího dobytka až o jednu třetinu, ale zato se objevilo až dvakrát víc koní. I v tom je třeba udělat pořádek.

Pro pohraniční obce se bude řešit v blízké době věc úveru. Národní pozemkový fond uvolnil částku 500 milionů Kčs, jež bude rozdělena do obcí jako podpora na potřebné investiční práce. Tyto peníze budou věnovány nejen na příklad na zřizování studní a hygienických zařízení, ale také na základní knihoven a na jiné kulturní účely. Je ovšem třeba, aby jednotlivé obce měly vypracovány své konkrétní plány pro pětiletka, podobně jako už je mají Česká Lípa a Trutnov. Úver však bude vžádat současně na určité podmínky. Především obce budou musit plnit rádně dodačkové povinnosti, účastnit se soutěživosti v chlumecko-nitranském hnutí a jednotliví občané plnit i převzaté povinnosti pokud jde o splátky na úhradu za příděl.

Mor slepic

Všichni víme, jakou škodu nadělal v drůbežnictví mor slepic. V tisku se soustavně varovalo a dávaly se pokyny jak se k této věci mají stavit chovatelé drůbeže. Dnes se již hlásí výsledky. Tak na Křivoklátsku se mor likvidoval včasním zákrokem občanů a okresního veterináře a spousta drůbeže byla zahrána. J. K.

Nezahazujte prázdné makovice

Letos se budou vykupovat prázdné makovice, takže každý pěstitel máku má možnost si zajistit dodávkou upotřebitelných makovic mimořádný příjem. Využitelné makovice slouží jako surovina pro výrobu jednoho z nejdůležitějších našich léků — morfia, jehož se používá především k těžení bolesti. Pozeptejte se u svého Hospodářského družstva. Makovice musí být suché, bez plísni, ovšem je jedno, zda budou loupané neb drcené z mlátičky. Stonky nesmí přesahovat délku než 3 cm. Platí se až 150 Kčs za 100 kg netto. J. K.

Důležité pro každého zemědělce!

Dr Ladislav Svatuška - Dr Jiří Zimák: „JAK SI ZEMĚDĚLEC USPOŘÁDA SVÉ PISEMNOSTI“. Vyšlo jako 32. svazek sbírky „Zemědělské aktuality“, stran 39, cena Kčs 10.—. Vydala BRÁZDA, nakladatelství českých zemědělců, Praha II, Opletalova 3.

Mnohým chovatelům prasat, obzvláště novým nabývateleům zemědělské půdy, chybějí základní znalosti o dnešních zdravotních nedostatečnostech v chovu vepřů, což je příčinou mnohých neúspěchů hospodářských — v tomto důležitém odboru živočišné výroby. Přijmou proto jistě s povděkem knihu MVDra Jos. Veselého: „Zabraňte nemocem vepřů“. Je to kniha, která popisuje choroby, jejich vznik a naznačuje, jak jim čelit a je zlumit. Kčs 30. Dodá každý knihkupec, aneb nakladatel. Brázda, Praha II, tř. Jana Opletala 3.

Zákon „O zemědělském úveru.“ který schválil parlament 21. března 1948, je jedním ze základních pilířů dalšího rozvoje našeho zemědělství. Je to zákon zcela moderní, který velmi usnadňuje přístup rolníků k zemědělskému úveru a tím, že je levný, umožňuje především vybudování nutných investic v zemědělství. V tomto spisu jsou vzory směrníky pro krátkodobý úver i vzor dlužního úpisu pro úver dlužníkodobý, dále všechny informace o tom, komu se úver poskytuje, kde se získá, výše úroku, státní záruka, pomoc v nouzi, kdy zemědělský zajišťovací fond převeze splacení dluhu, do jaké míry lze zatížit zemědělský podnik, doba platnosti úveru atd. Tato brožurka za pouhých Kčs 3 poradí a mnohé dotazy osvětlí. Obdržíte ji knihkupece, aneb přímo v nakladatelství Brázda, Praha II, tř. Jana Opletala 3.

Soubor volyňské mládeže. Důstojné Kladně rozloučení se členy souboru, kteří odcházejí na vysokou školu, bude při vystoupení na krajském sjezdu KSČ na

Tribuna mladých

Studentský domov volyňské mládeže

Z rozhodnutí předsednictva SČzV nebudou v příštím školním roce vydržovány studentské domovy volyňské mládeže v Žatci, poněvadž 1. září t. r. zahájí provoz vzorně vybavený Domov mladých. Volyňská mládež, která bydlela v SDVM, má možnost přihlásit se proto v Domově mladých.

Studentské domovy volyňské mládeže byly zařazeny iniciativou a péčí pana Duška a vykonaly velký kus

dobré práce v prvních počátcích nového života našich studentů ve vlasti. Domov byl slušně vybaven a měl dobré zařízení. Chovanci studentského domova si vedli také pěkně. Byla utvořena zvláštní samospráva, jež domov částečně spravovala. Domov měl vzornou knihovnu, jež však zahájila svoji činnost až příchodem pí Sárovské, které patří dík za vzornou péči. Chovanci činili znač-

dobré práce v prvních počátcích nového života našich studentů ve vlasti. Domov byl slušně vybaven a měl dobré zařízení. Chovanci studentského domova si vedli také pěkně. Byla utvořena zvláštní samospráva, jež domov částečně spravovala. Domov měl vzornou knihovnu, jež však zahájila svoji činnost až příchodem pí Sárovské, které patří dík za vzornou péči. Chovanci činili znač-

Chovanci Studentského domova volyňské mládeže spolu se svými vedoucími

nou část Souboru volyňské mládeže a všechno se snažili o povznesení kulturní úrovně. Byly pořádány různé přednášky a večírky. Domov měl také svůj časopis „Pozdrav“, jež řídil zpravodajský odbor. V letních měsících bylo zřízeno také volejbalové hřiště. Ve škole si chovanci, až na malé výjimky, vedli dobře, což platí zvláště o maturantech. Dnes, za-

čátkem školního roku, kdy se znova scházejí studenti do Žatce, chtěl bych poděkovat všem, kteří se o zdaru tohoto dnia zasouzili. Jest to v prvé řadě p. Dušek, pozdější vedoucí domova pí Sárovská, profesor Kubík, jež vedl pedagogický dozor, a pí Horovcová, která se vzorně starala o naše žaludečky (i když to bylo na lístky). Všem Vám všechny děkujeme.

J. M.

Soutěž

Nezapomeňte se přihlásit do soutěže národních tančů, písni, recitací a hudebních nástrojů podle směrnic, které byly uveřejněny v předposledním a posledním čísle Věrné stráže. Odbočky také se vynasnaží, aby jejich přihlášky do soutěže odeslaly včas do úřadu do Žatce. Lhůta k přihláškám je prodloužena až do 10. září. Jsme zvědaví, jak která odbočka bude v této soutěži zastoupena. Soutěž je jediná toho druhu v ČSR, neboť se soutěží ve všech slovenských řečích, jejichž znalost se právě můžeme pochlubit my, Volynáci. Jen nespal a využil naše znalosti a schopnosti!

Upozornění všem soutěžicím v recitacích Každý účastník soutěže v recitaci musí mimo jiných básni, které si vybere do soutěže v jakékoli řeči, povinně recitovat přiloženou básni J. V. Sládka: Žitný klas (str. 10). Upozorňuji recitátory, aby se řídili pravidly recitace, t. j. dbali na čárky a tečky, na souvislost vět a na průzvuk, správně vyslovovat konečné souhlásky, na příklad: „stá“, aby se nerecitovalo a neslyšelo jen „sta“; to konečné „t“ se, tak řečeně, spolkne, neklesali hlasy po řádcích, nýbrž spojovali řádky podle smyslu věty. Pláte se, proč je česká báseň pro všechny účastníky v soutěži povinná? Aby se mohlo lépe posoudit schopnost v soutěži účinkujících. Ovšem básni ukrajinské, ruské a polské jsou volného výběru. Také písni a tance všech slovanských národů. Věřte, stojí to za námahu, je to krok kupředu v sebevzdělávání. Dostanete zaplacenou cestu na hlavní den soutěže vítězů v Žatci, sejdete se s jinou mládeží z Volyně, která nedodrástí stát na místě, nýbrž spěje stále výš a výš. A k tomu máte možnost stát se v zimních měsících členy našeho Souboru a podívat se po republice. Přihlášky docházejí, ale co dělá mládež na Moravě? To až se tam zase Soubor podívá — nebude zastoupena ani jedním členem? SČzV se stará všechno podporovat kulturní tvorivost, vychází vstříc i finančně, a proto je to k nepochopení, jak málo záleží Vám na sobě samých. Těším se, že se také ozve Morava a jižní Čechy.

Vladimír Libovich

Domov mladých v Žatci je znova připraven, aby přijal po prázdninovém odpočinku své „obyvatele“.

Domov mládeže v Žatci. V Žatci začíná dne 1. září 1948 provoz jeden z největších koedukačních Domovů mládeže v Čechách, který zřizuje ONV v Žatci. V Domově může být umístěno 102 chlapců a 30 děvčat, kterým se dostane nejen ubytování, ale i stravy a bude jim vypráno a vyprávěno prádlo. O výchovu mimo zaměstnání a školu bude dobré poslat. Snahou vedení Domova bude nahradili chovancům v největší míře domácí prostředí. K ubytování slouží dostatečně prostorné světnice o 3–4 lůžkách. Každých 25 chovanců má k disposici vlastní studovnu a klubovnu. Mimo to bude v budově

ústavní knihovna s čítárnou. Domov má vlastní zahradu, ve které bude zřízeno hřiště na odbíjenou a košickou. V ústavě mohou být ubytováni chlapci a děvčata od 14 do 21 let, kteří nemají možnost vyučit se řemeslu nebo navštěvovali školu svého bydliště. Poplatek za 1 měsíc čini Kčs 840,–. Přihlášky i písemné přijímá správa Domova mládeže při ONV v Žatci, Husova tř. 1181, tel. 279.

Svaz Čechů v Volyně v Žatci velmi doporučuje studující vol. mládeži, aby se ucházela včas o přijetí do DM, poněvadž Domovy volyňské mládeže nebudou v příštím roce vydržovány.

Rudé právo, 18. VIII. 1948:

Školy přijmou letos své učitele a žáky slavnostním způsobem

Po celé prázdnině připravovalo ministerstvo školství zahájení jednotné školy

Začátek školního roku bude u nás velkou národní slavností. Vždyť ministerstvo školství se připravám jednotné školy věnovalo po celé prázdnině. V četných kurzech pro ředitely a učitele našich škol byly do podrobnosti ujasněny všechny cíle a úkoly nového typu školy. Ale také obvatelstvo našich obcí čistí a zdobi své školy, neboť rodiče dobře chápou, že ve výchově jejich dětí nastlává historický obrat.

1. září bylo vždy slavnostním dnem,

ale s hudbou a slavnostním projevem ministra školství k mládeži i rodičům se ještě nikdy nezačínalo. Tak tomu bude letos. Dokonce i naši spisovatelé budou požádání, aby si dobře všimali ruchu a novoty při začátku školního roku a uvažovali o tom, že tato událost bude opravdu hodna literárního zpracování.

Jaký názor na školu mají žáci

Vedle ryze odborných přednášek o organizaci nové školy a výchovných a vyučovacích metodách, byli ředitelé a učitelé středních a odborných škol obeznámeni na kurzech ministerstva školství v Měšicích, Ruzyni, Kuklenách, Rožnově a v mnoha jiných místech

s ideovými a politickými úkoly jednotné školy. A zvlášť s napětím vyslechli zajímavé přednášky mladých lidí ze řad ŠCM a Junáka, kteří jim, jako svým učitelům, povídali mnoho nového a důležitého pro poznání žáků.

Nové učební osnovy se rozesílají na školy

Jejich příprava si vyžádala velkého úsilí. Ministr školství a osvěty univ. prof. dr. Zd. Nejdý se sám zúčastnil prací komise a celé dílo potom velmi důkladně přehlédl. Osnovy musily být také sjednoceny vzhledem ke Slovensku na několika schůzkách se slovenskými pedagogy, takže se jejich vydání poněkud opozdilo.

Nová škola bude vychovávat uvědomělé občany státu.

Nové učební osnovy jsou vlastně širokým a praktickým rozvinutím druhého paragrafu zákona, v němž se praví, že školy pečují o všeobecný rozumový, citový, mravní a fyzický rozvoj žactva, vzdělávají v duchu pokrokových národních tradic, učí samostatnosti, vedou ke spolupráci a probouzejí touhu sebevzdělání. Vychovávají národně a politicky uvědomělé občany lidové demokratického státu.

Josef Václav Sládek:

Zitný klas

To není rytíř z pohádky, jenž polem zdraví vás, to zpívá šumnou pisničku si švarný žitný klas. A každý, kdo jej uhlidá, jen hezky vzdej mu čest, neb jeho velkou družinou se živi, kde kdo jest.

Kdo miliony vojáků z vás viděl v boj se brát? Ó, z nás jich nikdo neviděl a není o co stát. Však viděli jsme klasů voj se trást, jak vítr vál, a přec byl každý větší rek, než sám pán generál.

Druh podle druhu stojí tu a kryjou plán i stráň a dobývají celý svět a žádný nemá zbraň. Druh podle druhu stojí tu, na miliony hlav a s nebes modra skřivánek jim zpívá na pozdrav.

A kdo jde kol, se usmívá: „Buď, vojáci, vám zdar“, neb každý nese v tlumoku k nám domů boží dar... ten bílé mouky pro lidi, ten černé kravkám zas. Ó, anděl, Bůh, a požehnán buď každý žitný klas.

Co v potu tváře oráč sil, on vráti nastokrát... kék rok co rok tak bohatě jej vidět v poli vláti.

A rok co rok a na věky af každému dá chléb.

A klobouk dolů, ze stodol až uslyšíte cep.

Dvojí poděkování

Mluvíme-li o radostném konci středoškolského studia, vzpomeňme na ona léta, když jsme poprvé překročili práh školní budovy. Mnohem je známo, že volyňská menšina udržovala ve vlastním zájmu české školy, do kterých byly posilány děti českých rodiců. V těchto školách se vyučovalo česky, nechledej na veškeré potíže, které byly kladené našim otcům tehdejší vládou. Veškeré nesnáze byly neučinavou prací našich otců překonávány. Tehdejším ředitelem české školy ve Zdoběnově byl učitel J. Kosek, který přijel z Československa, aby na Volyni vyučoval češtinu. Byl vřele přivítán. Ujal se skvěle úkolu, za který jsme mu nyní vděční. Veškeré úsilí vložil do toho, aby nám odhalil kouzlo, skrývající se v mluvnici, která není na první pohled příliš pochopitelnou. Učil nás všemu, co bylo v jeho mocí. Rada jiných postupovala toutéž cestou. Oni to byli, kteří v nás vzbuzovali vlasteneckou myšlenku. Dovoluj si proto jménem všech svých spolužáček a spolužáků poděkovati všem, kteří nám dali základy, a všem, kteří nás ve vlasti provedli oktavou a uznali dospělými.

Jaroslav Prášil.

VÁCLAV ČECH, nar. 11. června 1947 v Kněrutech u Malina na Volyni, posledně bytem v Kopči, Terebentský rayon, padl dne 5. března 1945 pod Svatým Mikulášem v boji za lepší zítřek své vlasti. Stále vzpomínáme!

Rodiny
Čechova a Zedníkova, Šumperk.

Vladimír HNIDIL, nar. dne 3. I. 1923 v Kněrutech na Volyni, dal svůj mladý život 9. září 1944 v bojích za svou vlast. Nikdy ho nezapomeneme!

Rodiny Čechova a Zedníkova,
Šumperk, a Emilie Myšáková
roz. Hnidilová, Buenos Aires,
Argentinie.

Tragická smrt volyňského Čecha na Žatecku

V ponděli minulého týdne jel volyňský Čech Václav Průša ze Semenovic do Zatce s koňským potahem a nad Staňkovicemi byl smrtelně zraněn vojenským autem a v nemocnici druhý den skonal. Smrt jeho vyvolala mezi Volyňskými velké vzrušení.

Pohřeb zesnulého konal se pak ve čtvrtek za velké účasti místního občanstva a volyňského bratrstva ze širokého okolí. Pohřbu se zúčastnila také početná delegace výboru volyňských katolíků ze Zatce. Pohřeb započal obřady v domě smutku, kde zemřelý po návratu ze Zatce byl vystaven. Rakví byla zasypána nádhernými věnci. Obřady vykonal Dp. Holakovský za doprovodu místního pěv. kroužku a br. Tajovského, který zazpíval Dvořákovy biblické písni za doprovodu npor. Frankoviče. O třetí hodině vyšel průvod do Postoloprt. Před MNV, kterého byl zesnulý členem, se průvod na okamžik zastavil, na poslední rozloučení s obcí, která se mu stala po návratu do vlasti domovem.

Na hřbitově pak po obřadech v kapli rozloučil se za MNV s. Tlustý a za hasičský sbor br. Beran. Proslovy mluvili o lásce, jakou si bratři ziskal v celé obci. Za Svaz Čechů z Volyně, za Kruh přátel volyňských Čechů a Přípr. výbor volyňských katolíků promluvil br. Dušek ze Zatce, který vzpomněl nejen práce zesnulého, jeho bojů za svobodu vlasti a jeho příkladného postoje k budovatelskému dílu, ale i zásluh všech volyňských Čechů.

Za zvuku jeho nejmilejší písni pak pochováno bylo jeho tělo do české země, kterou tolik miloval. Oči všech účastníků zalily se slzami a srdce všech naplnila se hlubokou bolestí nad odchodem tak náhlým.

V neděli dne 22. srpna konala se v místním chrámu vzpomínková slavnost v místním chrámu vzpomínková pobožnost s promluvou br. Duška a za účinkování místního pěv. kroužku ved. br. Klabanem, br. npor. Frankoviče a Tajovského. Shromázdila se znovu celá obec, aby svoje modlitby předložila Hospodinu a pozůstatlým projevila svou lidskou a křesťanskou účast.

Tak znovu odchází jeden z nečetného houfu volyňského bratrstva na věčnost, jeden, který byl vedoucím volyňských v obci, a jenž prošel po dlouhé frontě svým životem a kterého nevyzpytatelný osud položil do hrobu tak tragicky a neočekávaně.

Spi sladce v české zemi! My, kteří jsme tě milovali, těšíme se vědomím, že naše shledání na věčnosti bude radostné.

Dk.

Alexander Kočka, nar. 1920 ve Mstěšině na Volyni, padl dne 23. září 1944 v boji za vlast, věřen vojenské příaze a prokázel hrđinství a mučnou odvahu. Pohřben jest u Dukly s učšením vojenské pocty. Nikdy na tohle nezapomeneme.

Rodiče, bratři, sestra a přátelé

Alex. Kliment, nar. 18. V. 1919 v Novokrajevě na Volyni, byl těžce raněn v boji o Lipt. Sv. Mikuláš na Slovensku a zemřel v nemocnici v Lipt. Hrádku. Vzpomínáme jej s velkou bolestí a nikdy nezapomeneme! Spi sladce a země budiž ti lehkou!

Manželka, matka,
bratr a sestry.

Vladimír Holub, nar. 1907 v Nových Ivančicích na Volyni, padl v listopadu 1944 u Dukly. Prosíme vás všechny, kteří jste znali našeho drahého syna a bratra, vzpomeňte s námi na jeho dobré srdečko, které přestalo být proto, abychom my mohli svobodně žít. Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme. Matka a bratr.

Náďa Martinovská vzpomíná svého syna Václava Martinovského, nar. v Ivanovičích okr. Žitomír, který sloužil v Rudé armádě a padl 5. I. 1944 jako nadporučík Rudé armády, vyznamenán m. j. medailí „Vlastenecké války“ druhého stupně. Budiž čest jeho památce!

Hledáme

Alex. Záček, nar. 10. II. 1921 v Sofievce na Volyni, padl v boji za vlast 23. IX. 1944 v Barvinku. Prosíme všechny, kdož jste znali jeho dobré srdečko, vzpomeňte s námi. Budiž Ti země lehká až na věky! Byl jsi dobrým vlastencem a nezradil! Vzpomínají a nikdy nezapomenou sestry, rodiče a ostatní příbuzní.

Podle připojeného obrázku hledáme svého milovaného syna Bohumila Pöpeka, narozeného 10. XI. 1919, bytem na Volyni v Buršovce. Vstoupil do Rudé armády do výcvikového pluku, odkud jsme od něho dostali poslední zprávu. Kdo by o něm mohl podat jakékoli zprávy, laskavě podejte na adresu: Pöpek Bohumil, Soběchleby čp. 119, p. Blšany.

Jaroslav Holub, nar. 1911 v Nových Ivančicích na Volyni, v němž trpící matka ztratila svého druhého syna, padl 8. prosince 1944 v Ladimirově na Slovensku. Drahý manželi, tati a synu, nikdy na Tebe nezapomeneme, poněvadž jsi žil jenom pro nás a pro svoji vlast, které jsi obětoval to nejdražší co jsi měl, svůj život.

Manželka, děti, matka a bratr.

Vzpomínáme

V těžkých bojích za osvobození vlasti padl u Dukly dne 31. 10. 1944 můj drahý manžel Václav Vondračka, nar. 20. 2. 1920 v Terešově na Volyni. Je jedním z těch, kteří pro blaho své viasti a národa a jeho svobodu neváhali položit své životy právě rozkvétající polupěte v krásnou květinu. Budiž Ti země česká lehkou a Tvůj věčný spánek v ní sladký. Nikdy na Tebe nezapomenu.

Prosíme všechny, kdož jste znali jeho dobrácké srdečko, vzpomeňte se mnou. Manželka.

Dne 6. září bude tomu rok, co nás navždy opustila naše drahá osmiletá dceruška Boženka Šuterová z Volkova na Volyni. Osud nevrací co vzal, ale stále vraci bolest, stesk a žal. Prosíme všechny, kdož jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Rodiče Josef a Růžena Šuterovi.

Anna Golová, Horní Olešná č. 2, pp. Hrubšín, prosí o podání jakýchkoli zpráv o Jaroslavu Golovi, nar. 19. VI. 1913 v Malině na Volyni, který sloužil v čs. zahraniční armádě a v bojích u Dukly se stal nezvěstným.

Seznamy volyňských Čechů osídlených v ČSR

Bureš Rostislav, Třebeň, o. Cheb	1. 10. 1918	zemědělec	Sofijovka	00384
Anna roz. Cimrová	15. 5. 1871	domácnost		00385
Bureš Václav, Žatec, Otakara Březiny 1388-40	3. 2. 1888	zámečník	Zdolbunov	07867
Marie roz. Krejčíková	9. 9. 1889	domácnost		07868
Leon	30. 10. 1918	truhlář		07869
Bureš Václav, Dlouhý Grün, o. Žlutice	21. 1. 1895	obuvník	Huleč Česká	24450
Marie	5. 12. 1901	domácnost		24451
Marie	5. 1. 1927	úřednice		24452
Josef	17. 1. 1929	mlyn. pomocník		24453
Vladimír	4. 7. 1932	školák	Rovno	24454
Bureš Václav, Aš, Münzenova 4, o. Aš	1. 7. 1896	řezník		00886
Pelagie	4. 5. 1898	domácnost		00887
Václav	12. 10. 1932	školák		00888
Jiří	28. 7. 1935	školák		00889
Bureš Václav, Tachov, o. Tachov	24. 1. 1906	kovář	Černjachov	07107
Evženie	4. 11. 1904	domácnost		07108
Vladimír	21. 11. 1932	školák		07109
Jiří	3. 4. 1935	školák		07110
Alla	24. 3. 1945	dítě		07111
Bureš Václav, Černošín, o. Stříbro	28. 12. 1906	obuvník	Olšanka	08589
Olga	9. 7. 1909	domácnost		08590
Josef	10. 1. 1927	hospodářství		08591
Nada	7. 9. 1929	domácnost		08592
Bureš Vladimír, Cheb	16. 5. 1912	zemědělec	Sofijovka	00471
Emilie	19. 8. 1919	domácnost		00472
Vladimír	11. 3. 1939	školák		00473
Miroslav	6. 9. 1943	dítě		00474
Jiří	21. 1. 1945	dítě		00475
Oldřich	17. 9. 1946	dítě		00476
Bureš Vladimír, Uničov, o. Šternberk	1920	řezník	Ulbárov	05397
Anna	1926	domácnost		05398
Vladimír	1944	dítě		05399
Bureš Vladimír, Hvězda, o. Žlutice	13. 4. 1921	rolník	Zálesí	21030
Marie roz. Ottmarová	10. 2. 1875	domácnost		21031
Burešová Karolína, Stadice, o. Ústí nad Labem	27. 12. 1879	domácnost	Michalovka	14525
Burešová Marie, Dubčany, o. Žatec	13. 10. 1899	domácnost	Kolodenka	03455
Anna	17. 8. 1929	"		03456
Marie	15. 9. 1930	"		03457
Burešová Marie, Babice, o. Šternberk	1912	domácnost	Podcurkov	05660
Emilie	1935	školačka		05661
Zdeňka	1943	dítě		05662
Burešová Marie r. Toušková, Hořovice, o. Podboř.	20. 6. 1922	domácnost	Huleč Česká	24155
Marie	29. 8. 1944	dítě		24156
Burešová Olga, Hamry, o. Karlovy Vary	1. 5. 1887	rolnice	Horodiště	06767
Viktorie	15. 8. 1926	"		06768
Anna	15. 6. 1929	"		06769
Burešová Valentína, OÚOP Aš	6. 1. 1922	účetní	Rovno	00884
Ludmila	2. 1. 1942	dítě		00885
Burešová Věra roz. Jeníkovská, Lovosice, Lovošská 8, o. Litoměřice	4. 7. 1908	domácnost	Mirotn	07682
Emilie	7. 4. 1928	domácnost		07683
Vladimír Vacek	1. 12. 1942	dítě		07690
Josef Jeníkovský	3. 2. 1871	rolník		07691
Burián Boris, Horní Bráza, o. Plzeň	25. 3. 1923	rolník	Sokolovo	06265
Burián Josef, Kumpolec, o. Pianá u Mar. Lázní	15. 4. 1920	traktorista	Kurnoje	16757
Efrusinie	3. 8. 1918	domácnost		16758
Arkadij	25. 5. 1940	školák		16759
Antonína, Klimentov, o. Mar. Lázně	8. 6. 1925	domácnost		16760
Arkadij	14. 3. 1947	dítě		16761
Buriánek Petr, OKMZ Moravský Krumlov	1907	rolník	Račín	13152
Emilie	1910	domácnost		13153
Vladimír	1933	školák		13154
Naděje	1934	školák		13155
Alexandr	1942	dítě		13156
Buršová Josefka, Březno, o. Žatec	1874	domácnost	Volkov	27058
Buršová Pavlína r. Mikšová, Měcholupy, o. Žatec	29. 4. 1913	domácnost	Verba	08215
Josef	13. 7. 1942	dítě		08216
Buryšek František, Stekník, o. Žatec	1872	truhlář	Teremno	01229
Vikentie	1872	zemřela		01230
Marie	1912	domácnost		01237
Buščinská Jiřina, Tisá, o. Děčín	16. 4. 1921	domácnost	Pusto Ivaně	32605
Janina	19. 8. 1941	školačka		32606
Bušek Vojtěch, Dvůr Králové	1880	kolář	Rupičov	17282
Janina	1926	domácnost		17283
Apolonie	1929	domácnost		17284
Bušynská Věra, Nepomyšl, o. Podbořany	23. 5. 1913	domácnost	Turkoviče	10457
Jiřina	30. 10. 1944	dítě		10458

Buzanová Alžběta r. Lucká, Buškovice, o. Podboř.	1900	domácnost	Plašová	05946
Valentina	1934	školačka		05947
Cafurek Štefan, Kravaře, o. Litoměřice	12. 10. 1905	rolník	Mirohošť	29702
Marije roz. Lánská	12. 5. 1879	domácnost		29705
Slavěna	9. 5. 1909	domácnost		29703
Václav	2. 12. 1932	školák		29704
Cajham Jaroslav, Blšany, o. Podbořany	22. 1. 1903	zedník	Luck	04878
Anna	21. 8. 1918	domácnost		04879
Antonín	13. 6. 1942	dítě		04880
Cajham Josef, Vádkovice, o. Žatec	28. 10. 1910	rolník	Lipiny	15750
Anna roz. Aiksnerová	20. 2. 1920	domácnost		15751
Cajhamová Marie, Břvany, o. Žatec	29. 11. 1906	domácnost	Lipiny	15490
Marie roz. Lamačová	29. 11. 1931	školačka		15491
Blažena	6. 1. 1935	školačka		15492
Anna	28. 7. 1945	dítě		15493
Cajhamová Olga, Seménkovice, o. Žatec	15. 12. 1918	domácnost	Lipiny	15824
Marie	31. 1. 1937	školačka		15325
Jaroslav	29. 8. 1939	školák		15326
Anna	15. 4. 1944	dítě		15327
Cajtham Antonín, Kostelec, o. Stříbro	1906	zemědělec	Lipiny	15328
Marie	1907	domácnost		15329
Jaroslav	1930	hospod.		15330
Marie	1939	domácnost		15331
Slavěna	1945	dítě		15332
Anna	1882	rolnice		15333
Josef	1904	rolník		15334
Cajtham Václav, Dolní Dlouhá Loučka-Plinkout, o. Sternberk	1895	rolník	Hlinsk	14551
Anna	1902	domácnost		14552
Valentina	1928	domácnost		14553
Jiříma	1935	školačka		14554
Cajtham Václav, Dolní Dlouhá Loučka-Plinkout, o. Sternberk	1920	soustružník	Hlinsk	14556
Zima	1918	rolnice		14557
Cajtler Bohuslav, Želeč, o. Žatec	2. 9. 1900	rolník	Lipiny	15745
Anastazie roz. Cajhamová	14. 3. 1909	domácnost		15746
Jaroslav	10. 12. 1928	rolník		15747
Marie	14. 3. 1932	domácnost		15749
Vladimír	1. 1. 1940	školák		15748
Cajtler Josef, Bílinka, o. Litoměřice	10. 10. 1908	rolník	Lipiny	21805
Lucie	15. 9. 1903	domácnost		21806
Anastazie	2. 12. 1941	školačka		21807
Josef	12. 3. 1947	dítě		21809
Františka r. Seidlerová, Machnín, o. Liberec	1873	domácnost		21808
Campr Alexandr, OKMZ Chomutov	3. 4. 1878	rolník	Dlouhé Pole	10459
Aloisie	11. 3. 1878	domácnost		10460
Marie	15. 8. 1921	domácnost		10461
Blažena	18. 11. 1942	dítě		10462
Campr Josef, Malé Březno, o. Chom.	11. 8. 1901	rolník	Dlouhé Pole	10475
Olga roz. Kopecká	18. 10. 1905	domácnost		10476
Antonín	30. 3. 1929	rolník		10477
Campr Miroslav, Droužkovice, o. Chomutov	27. 4. 1911	rolník	Dlouhé Pole	10342
Marie roz. Haltuchová	5. 7. 1907	domácnost		10343
Josef	27. 3. 1933	školák		10344
Olga	25. 4. 1937	školačka		10345
Vladimír	6. 9. 1939	školák		10346
Věra	12. 8. 1946	dítě		10347
Campr Rostislav, Blažim, o. Žatec	19. 6. 1882	rolník	Dlouhé Pole	10494
Anna roz. Křenčilová	20. 8. 1882	domácnost		10495
Campr Rostislav, Vysoké Březno, o. Most	20. 11. 1905	rolník	Dlouhé Pole	22201
Antonie	11. 10. 1908	domácnost		22202
Marie	5. 11. 1929	domácnost		22203
Evženie	7. 1. 1932	školačka		22204
Vladimír	25. 4. 1939	školák		22205
Camprová Marie, Minice, o. Žatec	4. 12. 1898	domácnost	Dlouhé Pole	21990
Olga	5. 12. 1925	domácnost		22991
Jan	1. 5. 1929	sedlář		22992
František	1. 7. 1931	rolník		21993
Antonín	2. 5. 1933	školák		21994
Antonie Voroninová	1. 7. 1923	domácnost		21995
Slovenia	9. 7. 1946	dítě		21996
Camprová Věra, Sušany, o. Chomutov	25. 5. 1905	domácnost	Dlouhé Pole	10411
Josef	10. 4. 1932	školák		10413
Olga	15. 2. 1941	školačka		10414
Václav	15. 7. 1927	rolník		10412
Carboch Josef, Bělá u Podmokel čp. 27, ul. dr. Ed. Beneše, o. Děčín	1. 3. 1898	dělník	Zdolbunov	02694
Julie	11. 12. 1897	domácnost		02695

Carboch Vladimír, OU Aš	25. 2. 1894	dělník	Kostopol	19073
Anna roz. Hofmanová	24. 7. 1901	domácnost		19074
Olga Budková	21. 8. 1940	školačka		19075
Vitalij	28. 10. 1943	dítě		19076
Cejnar Josef, Frýdlant v Č.	10. 10. 1892	rolník	Retkoduby	16379
Růžena	30. 12. 1895	domácnost		16380
Věra	22. 6. 1930	domácnost		16381
Emil	11. 9. 1932	žák		16382
Cejner Alexandr, Tatenice, o. Zábřeh	1899	zemědělec	Ludhardovka	00046
Zofie	1904	domácnost		00047
Marie	1943	dítě		00048
Václav	1930	rolník		00049
Cejtchamer Antonín, Podbořany	20. 6. 1900	rolník	Jezírko	29168
Marie roz. Beranová	30. 1. 1908	domácnost		29169
Helena	2. 1. 1929	domácnost		29170
Vladimír	17. 3. 1931	domácnost		29171
Marie	15. 8. 1935	školačka		29172
Jiří	1. 10. 1938	školák		29173
Cejthamerová Emilie r. Krouská, Sírem o. Podb.	28. 12. 1907	rolnice	Jezírko	29198
Helena	27. 10. 1936	školačka		29199
Ludvík	25. 8. 1933	školák		29200
Václav	13. 9. 1940	školák		29201
Cejtchamíl Josef, Mor. Libina 26, o. Štěmberk	1. 1. 1892	rolník	Hlinsk	17904
Věra roz. Honzátková	23. 12. 1895	domácnost		17902
Václav	11. 8. 1929	školák		17903
Cejtchamíl Vladimír, o. Štěmberk	10. 4. 1906	rolník	Hlinsk	25697
Marie roz. Ptáčková	10. 2. 1903	domácnost		25698
Rostislav	9. 2. 1936	školák		25699
Cejtchamír Josef, Lužice 5, o. Štěmberk	19. 11. 1890	rolník	Jezírko	29007
Marie roz. Loskotová	19. 11. 1900	domácnost		29008
Antonín	8. 4. 1858	rolník		29009
Václav	1925	rolník	Jezírko	28996
Celer Alexandr, Ostrovce 13, o. Stříbro	22. 6. 1928	rolník	Vysoká Česká	06625
Nana	9. 10. 1938	dítě		06626
Nada	30. 5. 1936	dítě		06627
Zeňa	8. 6. 1942	dítě		06628
Jogenie Petráková	27. 1. 1900	rolnice		06629
Celler Vladimír, Poběžovice 219, o. Hoř. Týn	27. 3. 1908	zámečník	Zitomír	02223
Anna	1. 7. 1906	domácnost		02224
Valentína	4. 10. 1934	žákyně		02225
Jiřina	29. 10. 1937	žákyně		02226
Zina	12. 9. 1939	žákyně		02227
Evženie	4. 4. 1943	dítě		02228
Cendelin Vladimír, Lhota 25, o. Podbořany	5. 5. 1902	rolník	Moskovština	15263
Zofie	9. 12. 1912	domácnost		15264
Vladimír	31. 12. 1933	školák		15265
Josef	3. 5. 1942	dítě		15266
Ceppek Jaroslav, Štipoklasy, o. Planá u M. Lázní	20. 3. 1915	zemědělec	Postomity	27687
Rozalie	10. 1. 1916	domácnost		27688
Cepkek Josef, Štipoklasy, o. Planá u Mar. Lázní	28. 12. 1906	zemědělec	Zukovec	27807
Emilie	27. 12. 1912	domácnost		27808
Antonína	4. 3. 1933	školák		27809
Vladimír	5. 4. 1935	školák		27810
Cepkek Vladimír, Serděkov 2, o. Planá u M. Lázní	13. 8. 1907	rolník	Krásov	27453
Julie	15. 4. 1910	domácnost		27454
Marie	1940	dítě		27455
Antonína	1943	dítě		27456
Cepkov Václav, Našiměřice 44, o. Mor. Krumlov	20. 6. 1871	rolník	Krásov	27542
Marie	20. 8. 1877	domácnost		27543
Cereník Josef, Heřmanice, o. Frýdlant	1. 10. 1923	zem. dětsk	Novosilky	26111
Cesař Franc, Pavlův Studenec	19. 5. 1891	rolník	Boranovka	13428
Ota	23. 6. 1897	domácnost		13429
Vladimír	13. 8. 1932	žák		13430
Věra	17. 9. 1937	žák		13431
Marie	17. 8. 1919	rolnice		13432
Cibulková Růžena, Český Dub	15. 7. 1896	rolník	Rytíkov	32440
Cibulský Boleslav, Kosobody, o. Podbořany	10. 2. 1890	domácnost		32441
Antonín	4. 5. 1929	rolník		32442
Albína	4. 10. 1884	domácnost	Semiduby	17342
Jan	1907	rolník	Křivucha	362
Cibulský Jan, Sošeň 21, o. Podbořany	1933	školák		363
Anna roz. Partolová	12. 6. 1913	školačka		364
Jiříma	15. 9. 1942	dítě		365
Ciglová Emilie, Sádek, o. Zátec	21. 10. 1905	domácnost	Křivucha	137
Cihlá Antonín, Dlouhý Grýn 41, o. Žlutice	7. 5. 1879	ledař	Ourany	20464
Anna	12. 5. 1988	domácnost	Straklov	31830
Olga	3. 3. 1924	domácnost		31831
				31832

Cihlá Emanuel, Sádek, o. Žatec	14. 10. 1894	rolník	Belecká Dolina	17526
Marie roz. Svábová	6. 6. 1922	domácnost		17527
Alois	17. 7. 1940	školák		17528
Stanislava	29. 2. 1941	školačka		17529
Rozalie Kozlovská	26. 6. 1928	domácnost		17530
Cihlá Josef, Mor. Krumlov	1903	rolník	Viltumovka	12839
Barbora Stehlková	1879	domácnost		12840
Cihlá Vladimír, Pávice 4, o. Žlutice	7. 10. 1912	rolník	Straklov	31833
Olga roz. Petršilková	12. 8. 1921	domácnost		31834
Vladimír	19. 9. 1944	dítě		31836
Ludmila	1. 12. 1941	dítě		31835
Cíl Vladimír, Hněvnice, o. Stříbro	28. 6. 1911	rolník	Okolek	07011
Anna	11. 1. 1912	domácnost		07012
Vladimír	1. 11. 1936	dítě		07013
Cílc Bohumil, Kolešovice, o. Podbořany	1. 3. 1894	rolník	Huleč Česká	02421
Marie	10. 7. 1898	domácnost		02422
Lidie	5. 8. 1932	školačka		02423
Cílc Viktor, Zderaz 9, o. Podbořany	1. 8. 1888	rolník	Huleč Česká	14819
Olga roz. Loskotová	25. 1. 1895	domácnost		14820
Cílc Vladimír, Alberice 6-35, o. Žlutice	19. 7. 1898	rolník	Huleč Česká	24489
Cílcová Anastazie roz. Krovská, Zderaz, o. Podb.	7. 3. 1918	rolnice	Jezírko	29277
Jiřina	14. 11. 1938	školačka		29278
Cílcová Antonie roz. Stanková, Stekník, o. Žatec	1909	domácnost	Huleč Česká	2615
Jiřina	1929	domácnost		2616
Emilie	1936	školačka		2617
Cílcová Marie, Stekník 23, o. Žatec	1908	domácnost	Huleč Česká	2547
Marie	1928	domácnost		2548
O'ga	1930	školačka		2549
Jiří	1938	školák		2550
Alexandr	1941	dítě		2551
Cílc Bohumil, Kolešovice, o. Podbořany	1894	zemědělec	Huleč Česká	2421
Marie	1898	domácnost		2422
Lidie	1932	školačka		2423
Cimbálová Justina roz. Kočová, Aš	1892	domácnost	Marusia	4656
Antonín	1927	krejčí		4657
Marie roz. Žatocká	1926	domácnost		4658
Vladimír Bara	1934	školák		4659
Cimburek Čeněk, Mnichov-Steinbühl, o. Horš. Týn	22. 11. 1892	rolník	Jodranino	22825
Marie	18. 11. 1900	domácnost		22826
Alexandr	6. 1. 1929	rolník		22827
Josefa Suterová	10. 2. 1870	domácnost		22828
Címr Josef, Krýry, o. Podbořany OÚOP	5. 10. 1876	mlynář	Verba	08221
Olga Višňová roz. Demenovská	6. 1. 1897	domácnost		08222
Címr Alexandr, Šřezno, o. Žatec	16. 4. 1913	rolník	Sofijevka	03688
Alexandra	1. 5. 1926	domácnost		03689
Marie	14. 8. 1946	dítě		03690
Címr Antonín, Lipenec, stan. Hřivice, c. Žatec	1. 5. 1906	rolník	Podvysoká	27109
Emilie	28. 3. 1909	domácnost		27110
Címr Josef, Český Dub, o. Turnov	5. 10. 1876	mlynář	Verba	68221
Olga Višňová roz. Demenovská	6. 11. 1897	domácnost		68222
Címr Vladimír, Vroutek 305, o. Podbořany	16. 11. 1910	rolník	Sofijevka	596
Anna	10. 5. 1923	domácnost		597
Lydie	11. 4. 1943	dítě		598
Címrová Anna, Očichov 10, o. Podbořany	25. 7. 1908	domácnost	Verba	439
Mikuláš	12. 5. 1939	školák		440
Jaroslav	10. 3. 1946	dítě		441
Címrová Marie, Očichov 10, o. Podbořany	8. 9. 1910	domácnost	Verba	445
Václav	9. 4. 1933	školák		446
Nadie	10. 1. 1935	školák		447
Jiřina	19. 10. 1942	dítě		448
Raja	19. 1. 1944	dítě		449
Címrová Věra, Vroutek 165, o. Podbořany	15. 9. 1915	domácnost	Sofijevka	484
Marie	12. 10. 1920	domácnost		3728
Alexandr, zemřel v nemocnici	23. 10. 1870			3729
Anna	12. 8. 1880	domácnost		3730
Olga	5. 6. 1899	švadlena		3731
Cinegr Václav, Klčín, o. Žatec	6. 9. 1922	rolník	Hrušvice	28829
Emilie Tvrz	22. 6. 1923	domácnost		28830
Cinegr Vincenc, Nová Dědina, o. Štěmberk	16. 2. 1882	rolník	Hlinsk	14649
Anna roz. Macháňová	15. 5. 1891	domácnost		14650
Josef	5. 5. 1920	krejčí		14651
Cinert Alexandr, Žatec, Albertova 1649-26	12. 4. 1877	rolník	Mirohošť	29375
Anna roz. Polaňková	23. 5. 1883	domácnost		29376